

„Az emberek tudják, hogy reklámokban gyakran hazudnak nekik.
Az emberek tudják, hogy a politikában gyakran hazudnak nekik.
Az emberek tudják, hogy a világban tengernyi hazugság van.
Ám az emberek gondolkodás nélkül, vakon elhisznek mindent,
amit úgy adnak elő, hogy »tudományos tény«.”
(Duncan Shelley: Az elme gyilkosai)

Szavak az álarc mögül

Könyveire internetes oldalakon licitálnak a megszállott rajongók, és ha valami csoda folytán mégis felbukkan valamelyik antikváriumban egy-egy rongyosra olvasott példány, nem sokáig porosodik a polcon, pillanatok alatt új gazdára talál, méghozzá csillagászati összegért. Vajon mi lehet a titka Duncan Shelleynek? Ki lehet ez a titokzatos író, akinek a regényeire vadászni kell, és aki erre a hihetetlen népszerűsége úgy tett szert, hogy hosszú éveken keresztül nem csaknevét, de arcát is elrejtette a világ elől?

M

Miért nem vállalja a valódi nevét?

Nevem Duncan Shelley. Igen, ez kitalált név, ugyanúgy, mint az, amit a szüleim találtak ki számomra. Nekem Duncan által lett egy másik életem. Ő a jobbik énem.

Nem tudathasadásos állapot ez?

Duncan az írást jelenti. Amikor írok, más vagyok, sokkal kiteljesedettebb.

Épp 10 éve, 2000-ben jelent meg első regénye, Az elme gyilkosai. Előtte nem is írt?

Dehogynem, gyerekkoromtól kezdve, folyamatosan. Mindig kitaláltam sztorikat, rejtetesen vonzott a filmek világa. 10 éves lehettem, amikor a Belmondo-sorozatot vetítették a tévében. Amint ennyi idősen vártam egy nagymenőtől, az olyan volt, mint ő. Verekedett, lövöldözött, laza volt. Az egyik film végén mégis megölték. Olyan volt számomra, mintha meghalt volna egy barátom. Körülbelül 2 hétig gyászoltam szegényt, majd jött a következő fázis: rettenetesen dühös lettem, és valahogy arra is rájöttem, hogy ezt az írók csinálják. Nem azért halt meg, mert meg kellett halnia, hanem ezt valaki kitalálta. Úgy éreztem, nagy szemétség, hogy ezek az emberek nekem fájdalmat okoznak. Van egy hős, létrehozzák, aztán elveszik. Elhátároztam, hogy én is írni fogok, de nálam mindig happy end lesz.

Az írás egyfajta terápia volt az Ön számára?

Milyen értelemben?

Ha valaki egy hős helyébe képzelet magát, akkor ezzel éles határvonalat húz a valóság és a fantáziavilág közé.

Úgy érti, menekültem-e?

Igen, tulajdonképpen ezt kérdezem.

Nem.

Mégsem a valóságot írja, a történetei, a szereplői kitaláltak.

Ki tudja, mennyi fikció van benne?

Igaz is, mennyi?

Ezt nem árulom el!

A blogjában azt olvastam, hogy kedvenc énekesnője Björk. A félelem fogságában topmodell főszereplőjének szintén Björk a kedvenc énekesnője.

Véletlen egybeesés.

Regényeiben nagyon pontos utalások találhatók, legyen szó földrajzi helyszínről vagy akár szakmabeli sajátosságról. Ennyire precízen utánanézés mindennek?

A könyveim írását alapos kutatómunkával kezdem. Szerintem egy regény nem a hazugságok forrása.

Közben azért mese is, nem?

Vannak olyan részei, amik kapcsolódnak a valósághoz. Például, hogy milyen sebességgel zuhan egy ember szabadesésben, mi történik, ha százzal frontálisan ütközünk... Ezek a dolgok így és így zajlanak, ezekben nem lehet tévedni.

Mi alapján dönti el, hogy mi lesz a könyvek témája?

Nem tudom, mindnek van története. A félelem fogságá-

ban előzménye annyi volt, hogy láttam egy interjút Amber Vallettával. Ebben a beszélgetésben ennek a lánynak volt egy furcsa mosolya, ami egyáltalán nem volt olyan merev, mint amilyen a modelleké szokott, melegség, emberség sugárzott belőle. És bár az egész két másodperc lehetett, engem nagyon megfogott. Órála mintáztam a főszereplőt, az ő karakteréből bontottam ki a cselekményt, magát a regényt is neki ajánlottam.

A színészek időnként képtelenek megszubadulni a szerepeiktől. Önnel is előfordul, hogy egyik hőse/hősnője átveszi a hatalmat az élete felett?

Inkább olyan van, hogy szeretném, hogy valamelyikük átvegye a hatalmat az életem felett, de sajnos nem teszik!

Ki a kedvenc teremtménye?

Sonia Drake, A lesboszki cápa című regényből.

Miért pont ő?

Megvan benne minden kettősség, ami tetszik. Hatalmas akaraterő, magas szakmai kompetencia, soha nem habozik, mindig tudja, mi a helyes. Nincs olyan határ, amit ne lépne át, ha tudja, hogy az szükséges, ugyanakkor mégis emberi...

Miért a pszichothrillert választotta műfajául? Szerintem nincsen műfajom.

Akkor körülírom: a regényeiben krimielemekek, pontosan adagolt brutalitás fedezhető fel, vannak jók és rosszak, ez utóbbiak a végén meglakolnak, de nem lehet előre sejtetni, ki áll a dolgok háttérében...

*„Megesküdtem Isten színe előtt, hogy küzdeni fogok az emberi gondolkodás fölötti zsarnokság minden formája ellen.”
(Thomas Jefferson)*

Egy írónak, szerintem kell, hogy legyen egy jó sztorija, aztán már csak jól meg kell írnia, és ennyi!

Azt olvastam, Az elme gyilkosai című műve már az amerikai kiadó, a Harper Collins asztalán várakozott a többi megjelenésre érdeemesnek tartott írás között, amikor egy nem várt esemény, nevezetesen a szeptember 11-i terrortámadás meghiúsította a lehetőségét a tengerentúli piacra való betörésének.

Az én legjobb tudomásom szerint így történt. A könyv akkori gondozója elintézte, hogy a regényt lefordítsák – ha nem is túl jó minőségben – angolra, és a fent említett amerikai kiadó vezetője állítólag beleszeretett a sztoriba. Tudtommal épp szeptember 11-én, a WTC-ben lett volna az a megbeszélés, ahol Az elme gyilkosai is kitűzött napirendi pont volt. Tudom, hogy hihetetlen.

Azóta nem is próbálkozott?

Sok minden történt a kiadóban is, velem is, összehozott rossz sorsos olyan emberekkel, akikkel nem kellett volna szóba állnom. Voltak kisiklások, most kezdek megint egyesbe jönni.

Nem jó emberismerő?

Volt bennem egy adag naivság, úgy álltam hozzá az egészhez, hogy írni akarok, a többi nem érdekel. Hiba volt. Felfogtam, hogy a könyvkiadás egy szakma, és Magyarországon e téren nagyon le vagyunk maradva. Most nagy fába vágtam a fejszemet: a társammal alapítunk egy saját könyvkiadót.

A történetei változatos helyszíneken játszódnak. Ezek elképzelt utak?

Szeretek utazni, Angliában magam is megfordultam, de a legtöbb helyen még soha sem jártam.

Beszél idegen nyelveket?

Japánból annak idején egész jó voltam, vagy 2000 szót tudtam. Sajnos sokat felejtettem. De annak idején jó érzés volt látni annak a japán házaspárnak a döbbszent arcát, akik angolul tudakolták tőlem, hogy merre találják a Nyugati pályaudvart, mire én japánul válaszoltam nekik.

Most min dolgozik?

Írom az Ameri ország címmű regényt, ez lesz a harmadik Ameri-történet, valamint egy sci-fi, aminek egyelőre csak munkacíme van: Trónviszály.

Mi szerepel a 10 éves tervei között? Mivel lenne elégedett?

Ha ott tartanék, ahol most Dan Brown. Ezt pusztán a kereskedelmi szempontból értem. Egyébként továbbra is szeretnék írni, szeretnék családot, boldogságot, és mindent, ami ezzel jár.

Pribék Nóra